

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11249/2023
20.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевиш, Татјане Миљуш и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиље АА из ... , чији је пуномоћник Јован Кумбуровић, адвокат из ... , против тужених Републике Србије – Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво са седиштем у Београду и Предузећа „Елмосстан“ д.о.о. Јагодина, чији је пуномоћник Милена Павловић, адвокат из ... , ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог „Елмосстан“ д.о.о. Јагодина изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1441/22 од 13.12.2022. године, у седници одржаној 20.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог „Елмосстан“ д.о.о. Јагодина изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1441/22 од 13.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог „Елмосстан“ д.о.о. Јагодина изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1441/22 од 13.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 6436/20 од 23.07.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужиља по основу одржаја власник са обимом удела 1/1 на непокретности – стану број ... , број улаза ... , спрат ..., површине 31м², који се налази у стамбеној згради за колективно становање број објекта ... уписаној на катастарској парцели број ... КО ... .. у Улици ... број ... у ... , уписаној у лист непокретности број ... , што су тужени дужни да признају и да трпе да се тужиља укњижи као власник у јавним књигама на основу пресуде. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиљи солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 193.100,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1441/22 од 13.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужених и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог „Елмосстан“ д.о.о. Јагодина за накнаду трошкова поводом изјављене жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени „Елмосстан“ д.о.о. Јагодина је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној.

Према члану 404. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности те ревизије, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

У конкретном случају, нижестепени судови су одлуку о тужбеном захтеву засновали на релевантним одредбама Закона о основама својинскоправних односа, и оценили испуњеност свих законских услова из члана 28. став 2. наведеног закона за стицање права својине редовним одржајем, у ситуацији када је утврђено да тужиља има закониту, савесну и мирну државину непокретности – стана у периоду дужем од десет година. Стога нема места одлучивању о посебној ревизији туженог „Елмосстан“ д.о.о. Јагодина ради новог тумачења материјалног права о институту стицања својине одржајем, нити постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. По оцени Врховног суда, није потребно ни уједначавања судске праксе о овом правном питању јер тужени уз ревизију није доставио, нити се позвао на супротне одлуке из којих би произишло закључак о различитом одлучивању судова у битно сличним чињенично-правним ситуацијама, где правилност примене материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања, а неправилно или непотпуно утврђено чињенично стање није разлог да се дозволи одлучивање о посебној ревизији.

Из наведених разлога Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 07.09.2020. године. Вредност предмета спора је 2.500.000,00 динара, што је динарска противвредност од 21.277 евра на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме означена вредност предмета спора не прелази законом прописани новчани цензус за дозвољеност ревизије према члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена.

Из тог разлога Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић